

Panevėžio „Vilties“ progimnazija

ELINGA ČEPOKAITĖ 6a klasė

Pasaka

Išsigelbėjimas

Konsultavo lietuvių kalbos mokytoja ekspertė Audronė Tichanavičienė

2017

Vieną kartą didelėje girioje, Anykščių rajone, pavadinimu Šilelis, gyveno labai drąsus, o gal net ir drąsiausias miške lapiukas, vardu Kmimis, su savo šeima. Tai pat gyveno girios merė pelėda - Žininė. Gyveno ir daugiau gyvūnų: meškų, vilkų, ežių, bebrų ir kiškių.

Pelėda visus sukviėtė į susirinkimą prie Puntuko. Ir pasakė:

- Jūs turite ruoštis Kalėdoms.
- Valio! – Vienu metu sušuko.
- Kad nebūtų netvarkos, paskirstysiu, kas ką darys. Lapės ir meškos šeimos puoš namus, urvus, lizdus. Ežiai po medžiais sutvarkys žemę, kiškiai medžius, bebrai upių, upelių, upeliukų pakrantes, vilkai mmm... takelius.

Lapės, meškos, kiškiai, bebrai išėjo rinkti medžiagų dėl miško puošimo. Liko ežiai ir vilkai. Pelėda nesuprato, tad ėmė ir paklausė:

- Kodėl neinate?
- Mes nežinome kaip tvarkyti – atsakė Pykis, tėtis ežys.
- Mes taip pat, - atsakė Kitis, tėvas vilkas. Pelėda išaiškino aiškiai suprantamai. Jie, supratę savo užduotis, patraukė ruoštis.

Atėjo Kalėdos. Visi labai džiaugėsi, kad miškas mirgėjo, žibėjo nuo jų gerų darbų. Gyvūnai pasilinksmino, o atėjus vakarui nuėjo į savo namelius ir gulėsi į loveles. Praėjo kelios dienos ir atėjo Naujieji Metai. Visi pikti, nedraugiški, išskyrus mažiausią miške lapiuką Kmimi. Jam labai nepatiko, kai jo tėvai ir kaimynai pykosi. Tad lapiukas išsiruošė pas gerąją raganą – Šmaku Taku pagalbos prašyti.

Priėjęs raganos trobelę prie Laimės Žiburio – Jono Biliūno kapo – pabeldė. Durys atsidarė. Prie keistojo kubilio sėdėjo Šamku Taku. Lapiukas pasisveikino ir pasakė, kad jam reikia pagalbos. Ragana viską suprato ir išdėstė:

- Surask tris akmenėlius: geltoną, oranžinį ir raudoną. Juos pasodink prie Šventųjų ažuolų. Kitą rytą atsikėlęs ten rasi tris tulpės žiedus. Viską paimk ir atnešk man.

Lapiukas taip ir padarė. Surado akmenukus, juos užkasė, patekėjus saulei rado tris tulpės žiedus. Kartu su akmenukais jis tulpes nunešė raganai. Ši žiedus įdėjo į stiklainį su krištoliniu akmenuku, o akmenukus į duoną. Ragana sakė, kad duoną turi suvalgyti Anykščių miesto merė pelėda, tulpės žiedus su krištoliniu akmenuku – lapiukas. Kmimis iš karto suvalgė. Ir išskubėjo pas miesto merę pelėdą. Mažylis pelėdai davė duonos, ši ją suvalgė. Ir viskas atvirto į senas vėžes – vėl Anykščių miesto gyventojai draugiškai gyveno.

Ir aš ten buvau, prie keistojo kubilio sėdėjau, pelėdai duoną dovanojau.